

PRÍLOHY

Príloha A : otázky k rozhovoru

Dobý deň, volám sa Klaudia Kyjaneková, som študentkou 5 ročníka Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre a študujem sociálnu prácu. Píšem diplomovú prácu, v rámci ktorej realizujem prieskum zameraný na domáce násilie a jeho dôsledky. Veľmi by mi pomohlo, keby ste boli ochotné, odpovedať na zopár otázok, ktoré sa týkajú danej témy. Ubezpečujem Vás, že všetky získané informácie budú slúžiť výhradne pre odborné účely mojej práce, mená budú zmenené, preto Vás prosím o pravdivosť uvádzaných údajov. Prosím, prečítajte si vopred stanovené prieskumné otázky a následne sa môžete rozhodnúť, či budete ochotné spolupracovať.

Vek:

Dĺžka trvania násilného vzťahu:

Vzdelanie:

Máte skúsenosť s domácim násilím? áno - nie

1. Keď je niekto obeťou domáceho násillia, tak čo alebo kto mu podľa Vás najviac pomáha zvládať túto situáciu?
2. Aký je podľa Vás dôvod toho, že ženy, ktoré sú obeťami domáceho násillia zotrúvajú v takomto násillníckom vzťahu?
3. Aký má podľa Vás pocit žena, ktorá musí vypovedať pred vyšetrotateľom policajného zboru o podrobnostiach domáceho násillia, ktoré zažila sama na svojej osobe?
4. Keby ste mali povedať tri veci, ktoré najviac pomôžu žene, ktorá prežíva domáce násillie, tak ktoré tri veci by to boli?
5. Aké dôsledky podľa Vás môže domáce násillie zanechať na obeti?

Príloha B : rozhovory s obeťami domáceho násilia

Pri prepise rozhovorov sme vychádzali z metodológie P. Gavoru (2006)

.... – znamená dlhšiu pauzu (viac ako 5 sekúnd)

Účastníčka A: Žaneta, vek: 58 rokov , stav: rozvedená, vzdelanie: učňovská škola, dĺžka trvania násilného vzťahu: 25 rokov

Ked' je niekto obeťou domáceho násilia, tak čo alebo kto mu podľa Vás najviac pomáha zvládať túto situáciu?

„Podľa mňa najviac asi deti. Teda mne deti, ale to až teraz keď sú už veľké. Nikto sa nechcel miešať do nášho života.“

Aký je podľa Vás dôvod toho, že ženy, ktoré sú obeťami domáceho násilia zotrývajú v takomto násilníckom vzťahu?

„ ...tak ja som sa nemala kam odsťahovať, deti boli ešte malé....“.

Aký má podľa Vás pocit žena, ktorá musí vypovedať pred vyšetrovateľom policajného zboru o podrobnostiach domáceho násilia, ktoré zažila sama na svojej osobe?

„ Bol to nepríjemný pocit, ale musela som.“

Keby ste mali povedať tri veci, ktoré najviac pomôžu žene, ktorá prežíva domáce násilie, tak ktoré tri veci by to boli?

„Po prvé, mali by sa muži alkoholici hneď brať na liečenie aj proti ich súhlasu, voľakedy to tak bolo a bolo to dobré. Ved' žiadny alkoholik si neprizná že je chorý a nejde sa liečiť sám od seba, takých čo sa išli je strašne málo. Po druhé, aby ženu niekto prichýlil aj s deťmi a tá tretia vec, aby sa o ňu susedia alebo príbuzní zaujímali a netvárili sa že o ničom nevedia a aby jej poskytli pomoc, keď vidia, že to potrebuje.“

Aké dôsledky podľa Vás môže domáce násilie zanechať na obeti?

„No odráža sa to hlavne na zdraví, ja som si odniesla z môjho manželstva cukrovku, mám problémy so srdcom, dlho som mávala depresiu, doteraz neviem kludne spať, som citlivejšia, počas manželstva som mávala telo samú sinku a ešte všeličo iné...“

Ste veľmi silná a odvážna žena, že ste to utrpenie takto dlho znášali. Držím Vám palce aby ste sa čo najskôr uzdravili. Veľmi si cením že ste boli ochotná podeliť sa so svojimi skúsenosťami a odpovedali na stanovené otázky. Ďakujem a prajem všetko dobré.

Účastníčka B: Iveta, vek: 34 rokov, stav: rozvedená, vzdelanie: stredoškolské s maturitou, dĺžka trvania násilného vzťahu: 6 rokov

Keď je niekto obeťou domáceho násilia, tak čo alebo kto mu podľa Vás najviac pomáha zvládať túto situáciu?

„No mne napríklad najviac pomohli rodičia. Keby som ich nemala ani neviem čo by som si počala. Mám ešte malé deti a prichýlili ma aj s nimi. Pomáhajú mi ako najlepšie vedia.“

Aký je podľa Vás dôvod toho, že ženy, ktoré sú obeťami domáceho násilia zotrávajú v takomto násilníckom vzťahu?

„Zo začiatku som mu verila, že sa zmení, že prestane piť, toľkokrát mi to slúbil, a ja som naivne verila, že to dokáže kvôli rodine, kvôli nám. Ale nestalo sa, dokonca neskôr už ani nesľuboval a všetky peniaze čo zarobil prepil, často som musela ísť pýtať si od mami aby som mohla nakúpiť nejaké potraviny. K tomu sa vyvršoval na mne a našich dietskach. Tie som ľutovala najviac, že musia žiť v takom prostredí. Kvôli nim som začala rozmyšľať nad rozvodom.“

Aký má podľa Vás pocit žena, ktorá musí vypovedať pred vyšetrovateľom policajného zboru o podrobnostiach domáceho násilia, ktoré zažila sama na svojej osobe?

„Veľmi zlý pocit, hlavne, keď som musela presne opisovať podrobnosti a navyše sa tvárili tak ľahostajne, alebo akoby som to povedala. Dobré že mi nepovedali čo otravujem. Ale viac som už políciu nevolala, lebo z toho urobili len priestupok a ja som mala potom doma hotové peklo.“

Keby ste mali povedať tri veci, ktoré najviac pomôžu žene, ktorá prežíva domáce násilie, tak ktoré tri veci by to boli?

„Tak určite nie som sama, ktorá tvrdí, že by násilníkov mali odstaviť od rodiny a nie aby chýdla žena aj s deťmi bola nútená utekať a hľadať si ubytovanie a vytrhať tak deti z domáceho prostredia, to je ako keby bol zákon na strane násilníka. (rozhorčene). Druhá vec, okamžitá finančná pomoc, lebo kým si žena niečo vybaví na sociálke prejdú aj 3-4 mesiace a ona keď je na materskej s 3 deťmi, tak ako má uživiť seba a ešte aj tie tri deti? Po tretie, aby

rodina alebo niekto iný podal žene pomocnú ruku, lebo bez ich pomoci to sama nevie zvládnuť.

Aké dôsledky podľa Vás môže domáce násilie zanechať na obeti?

„Aké dôsledky? Zdravotné...“

Takže sa to preukazuje na zdraví, ako napríklad?

„No napríklad že som veľmi nervózna čo som pred tým nebola, mám depresie, ďalej mám problémy so spánkom, neviem sa sústrediť, som citovo labilná, mávam zlé sny, oblieva ma z ničoho nič studený pot, mávam silné migrény, so žalúdkom mám ťažkosti...“

Veľmi oceňujem že, ste si našli čas a boli ste ochotná spolupracovať. Obdivujem Vás že ste dokázali nájsť v sebe silu ukončiť to utrpenie, prajem Vám do budúcnosti všetko dobré a šťastný život.

Účastníčka C: Martina, vek: 46 rokov, stav: 2.-krát vydatá, vzdelanie: stredoškolské s maturitou, dĺžka trvania násilného vzťahu 16 rokov

Keď je niekto obeťou domáceho násillia, tak čo alebo kto mu podľa Vás najviac pomáha zvládať túto situáciu?

„... Pevná voľa. Ja som sa na nikoho nemohla obrátiť po pomoc, rodičia mi umreli krátko po mojej svadbe, a svokrovci si zastávali syna a susedia sa tvárili, že o ničom nevedia. Nakoniec išiel do väzby, ale nie len za to že ma týral,... tá polícia, tak tú by som mohla označiť že mi najviac pomohla.“

Aký je podľa Vás dôvod toho, že ženy, ktoré sú obeťami domáceho násillia zotrávajú v takomto násilníckom vzťahu?

„Vyhrážal sa mi, že keď to niekomu poviem, tak uvidím. No a na rozvod aby som ani nemyslela, lebo že ma zabije. A on by bol toho schopný...“

Našťastie ste sa predsa len od neho oslobodili.

„Našťastie áno, nezvládol basu a spáchal samovraždu. Keby nie toho asi trpím do dnes, alebo skôr by som tu už nebola.“

Aký má podľa Vás pocit žena, ktorá musí vypovedať pred vyšetrovateľom policajného zboru o podrobnostiach domáceho násillia, ktoré zažila sama na svojej osobe?

„Ja som s tým problém nemala otvorene o tom hovoriť. Policajti sa mi snažili pomôcť, mala som

pocit že ma ľutovali.“

Keby ste mali povedať tri veci, ktoré najviac pomôžu žene, ktorá prežíva domáce násilie, tak ktoré tri veci by to boli?

„Sprísniť zákony, myslím tým, že aby muža ktorý je agresívny a ubližuje svojej rodine dali do väzby hneď ako sa potvrdí, že svoju ženu týra a nie vyčkávať, riešiť vec priestupkami a čakať či sa žena dožije druhého dňa. U nás na Slovensku je to tak, že kým sa niečo nestane, tak sa nič nerieši. A potom je už neskoro lamentovať nad tým ,že keby sa zasiahlo skôr, tak mohla ešte žiť a podobne. Druhú vec by som dala, že keď susedia počujú čo sa deje, aby prišli a pomohli tej úbohej žene, aby tam bola prítomnosť niekoho, vtedy sa má muž na pozore a nedovolí si tak vyskakovať. Tretiu vec by som dala čo veľmi pomáha, aby sa mohla niekomu pošťazovať, vyliať si srdce a aby ju ten dotýčný vypočul a povzbudil, poradil, pomohol.“

Aké dôsledky podľa Vás môže domáce násilie zanechať na obeti?

„Jáj no všelijaké. Od modrín cez zlomený nos a natrhnuté ústa, niekedy ma tak bolelo celé telo od buchátov, že som nevládala vstať z postele, ale musela som deti ma porebovali. Neskôr sa pridružili problémy s depresiou, začala som zabúdať, neviem či z toho ,ale úplne som bola ako osprostená, nemala som silu ani energiu už na nič. Čo by som ešte tak spomenula,... nervy mám zrichtované, búši mi srdce, ľahko sa rozruším, keď na mňa niekto zvýši hlas hneď mi je do plaču, tak asi toľko...“

Veľmi Vás obdivujem ako ste to všetko dokázali vydržať, určite ste potrebovali veľa sily v takomto vzťahu, čo len dokazuje , že ste veľmi silná žena. Veľmi pekne Vám ďakujem za Váš čas a ochotu odpovedať na otázky. Dúfam, že Vás počas Vášho života stretnú už len samé pekné a dobré veci.

Účastníčka D: Olina, vek: 47 rokov, stav: 2.-krát vydatá, vzdelanie: učňovská škola, trvanie násilného vzťahu: 14 rokov

Keď je niekto obeťou domáceho násilia, tak čo alebo kto mu podľa Vás najviac pomáha zvládať túto situáciu?

„Mhm, možno to bude znieť neveriteľne, ale mne veru najviac pomohol svokor.“

Aký je podľa Vás dôvod toho, že ženy, ktoré sú obeťami domáceho násilia zotrávajú v takomto násilníckom vzťahu?

„Ani sama neviem. Dnes už viem že som mala odísť, hneď ako mi dal prvú facku. Aj deti by možno

boli lepšie, je mi to ťažké hovoriť, ale úplne sú po mojom bývalom mužovi. Od malička žili v násilí, samé cirkusy a hádky, aj ich bítaval, tak asi preto sú aj oni teraz také ako on.“

Čo Vás potom v tom vzťahu mohlo držať tak dlho?

„No keď nad tým teraz tak premýšľam, asi to že som nemala kam ísť, nikoho som tu nemala, nastahovala som sa sem, nikoho som tu nepoznala, deti boli malé, bála som sa že ich neuživím z jedného platu, lebo on by mi nedal ani halier.“

Aký má podľa Vás pocit žena, ktorá musí vypovedať pred vyšetrovateľom policajného zboru o podrobnostiach domáceho násillia, ktoré zažila sama na svojej osobe?

„Ponižujúci, pripadalo mi to ako keby som sa vyzliekla do naha pred niekým cudzím ak mi rozumiete.“

Mám pocit, že rozumiem.

Keby ste mali povedať tri veci, ktoré najviac pomôžu žene, ktorá prežíva domáce násillie, tak ktoré tri veci by to boli?

„Podľa mňa najdôležitejšia pomoc pre ženu, je pomoc od rodiny. Ako druhú by som navrhla urobiť krízové centrá pre mužov a nie pre ženy a tých tyranov tam zatvoriť a podrobiť ich liečbe. Kde je tu spravodlivosť, prečo ženy musia opúšťať domov a to častokrát aj s detičkami? Ešte by som povedala, že by sa viac mali tieto témy rozoberať v televízii, aby ženy vedeli čo majú robiť, kde hľadať pomoc.“

Aké dôsledky podľa Vás môže domáce násillie zanechať na obeti?

„ tak dôsledky sú rôzne, ja ich mám veľa z toho že som poprechladúvala, keď som vonku musela prespávať ako také zviera často aj v zime, aby ma nenašiel“ ...

Ako presne sa to podpísalo na Vašom zdraví?

„Tak, že mám veľké problémy s močovým mechúrom, s kĺbami, dostala som cukrovku, prekonala som rakovinu, netvrdím že rakovinu mi spôsobil muž, ale to čo mi robil určite môj stav zhoršilo. Tiež som bola depresívna, mávala som nočné mory, často sa mi vracajú zlé spomienky,..“.

To čo ste vydržali si bezpochyby vyžaduje strašne veľa sily a znamená to, že ste veľmi silná žena a zvládnete hocičo. Veľmi Vás kvôli tomu obdivujem To by hoci kto ani nedokázal uniesť. Veľmi si cením a ďakujem že ste boli ochotná podeliť sa so svojimi skúsenosťami a odpovedať na všetky otázky. Želám Vám aby Vás v živote stretávali už len samé krásne veci.

Účastníčka E: Jana, vek 57 rokov, stav rozvedená, vzdelanie: stredoškolské s maturitou, dĺžka trvania násilného vzťahu

Keď je niekto obeťou domáceho násillia, tak čo alebo kto mu podľa Vás najviac pomáha zvládať túto situáciu?

„Ja som začala chodiť k psychológovi. Ten mi veľmi pomohol, konečne som si uvedomila, že nechcem žiť ďalej v takom nešťastnom manželstve.“ Žiaľ rodičia, ma nepodporili, keď som sa im sem tam náhodou posťažovala, tak mi povedali, že sú aj horšie manželstvá, a že veď ma nebije, že finančne ma zabezpečuje a že určite to nie je až také zlé, veď oni ešte nevideli, že by sa ku mne správal agresívne.“

Aký je podľa Vás dôvod toho, že ženy, ktoré sú obeťami domáceho násillia zotrúvajú v takomto násillníckom vzťahu?

„Dôvod bol asi taký, že môj bývalý manžel sa veľmi pretvaroval pred druhými ľuďmi, mal dobré postavenie aj finančne sme na tom boli dobre, tak som to dlho tajila...“

Ak tomu dobre rozumiem, tak ste zotrúvajú v tomto vzťahu z finančných dôvodov?

„Aj z finančných, ale aj z pocitu hanby, nechcela som aby na mňa ukazovali prstom. V práci si mysleli, že akého mám úžasného manžela a šťastné manželstvo, tiež som sa bála, že by mi ani neverili, keďže na mne nebolo nič vidieť. Okrem toho sa mi vyhráždal, že urobí zo mňa psychicky narušenú osobu a že takej osobe ako mne aj tak deti nedajú do výchovy.“

Aký má podľa Vás pocit žena, ktorá musí vypovedať pred vyšetrovateľom policajného zboru o podrobnostiach domáceho násillia, ktoré zažila sama na svojej osobe?

„Neviem ešte som takú skúsenosť nemala.“

A čo si myslíte aké to môže byť pre tú ženu?

„No asi nepríjemné, naozaj neviem, pre mňa by to znamenalo hotovú katastrofu.“

Prečo, aké pocity by to vo Vás vyvolávalo?

„Určite ponížujúce, hanbila by som sa...“

Rozumiem.

Keby ste mali povedať tri veci, ktoré najviac pomôžu žene, ktorá prežíva domáce násillie, tak ktoré tri veci by to boli?

„Jednoznačne podpora a pomocná ruka od najbližších. Ďalšia vec, poradenské centrá, vybudovať aj na dedinách nie len v mestách, pretože si myslím že domáce násillie je oveľa častejšie práve na“

dedinách, odkiaľ sa žena len ťažko dostane do mesta, či už z dôvodu zlých spojov alebo kvôli deťom keď sú ešte malé. Tretia vec, ktorá môže významne pomôcť žene v domácom násilí, je možnosť porozprávať sa s ostatnými týranými ženami o svojich problémoch, podporiť sa navzájom vedieť že nie sme jediné, ale že aj iné majú podobné problémy.“

Aké dôsledky podľa Vás môže domáce násilie zanechať na obeti?

„Na mne sa to prejavilo vo forme choroby, stále som mala rôzne ťažkosti napriek negatívnym výsledkom z lekárskeho vyšetrení. Že som to mala zo vzťahu, som zistila až pomocou psychológa, ktorý mi pomáhal pri riešení mojej situácie. Keď som konečne vzťah ukončila, pominuli aj moje problémy.“

Aké konkrétne problémy máte na mysli? Stále ma štípalo v hrdle, vykašľavala som také husté hlienky, pichalo ma pri srdci, boleli ma ruky a nohy, kosti, mávala som zlé sny, často som sa v noci budila, ťažko sa mi zaspávalo, stále som sa cítila tak choro, proste takéto rôzne problémy, neviem to lepšie vysvetliť.“

Mám pocit, že rozumiem o čom hovoríte. Takže teraz ste už v poriadku?

„...Čo sa týchto problémov týka, tak áno, dalo by sa povedať, že som.“

Takže ste mali alebo máte aj iné ťažkosti?

„Vlastne mám ešte také, že sa ma ľahko niečo citovo dotkne, som veľmi plačlivá, tá neustála kritika sa mi odrazila na nízkom sebavedomí, cítila som sa srašne ponížená, myslela som si že som naozaj taká neschopná ako mi to hovoril, stále si ešte neverím, v spoločnosti som skôr utiahnutá, pričom v mladosti som s tým problém nemala, skôr naopak.“

Určite Vás stálo veľa sily zatajovať čo sa dialo. Psychické týranie, je ešte oveľa horšie, ako fyzické, keďže to na prvý pohľad a niekedy ani na ten druhý, nie je vidieť. Nesmierne si cením, že ste si našli čas na náš rozhovor a pomohli mi tak s mojou prácou. Nemáte dôvod si neveriť, pretože ste veľmi silná žena, nepochybujte o sebe. Teším sa, že som Vás ako osobu mohla spoznať. Ešte raz ďakujem za Vašu ochotu a čas, prajem všetko dobré do budúcnosti.

Účastníčka F: Zuzana, vek: 36 rokov, stav: rozvedená, vzdelanie: stredoškolské s maturitou, dĺžka trvania násilného vzťahu: 7 rokov

Keď je niekto obeťou domáceho násillia, tak čo alebo kto mu podľa Vás najviac pomáha zvládať túto situáciu?

„Myslím že najviac rodičia. Pokiaľ má žena šťastie a má milujúcich rodičov, ktorí keď vidia že tá

ich dcéra v manželstve trpí, sú schopní pre ňu urobiť všetko na svete aby jej pomohli.“

Aký je podľa Vás dôvod toho, že ženy, ktoré sú obeťami domáceho násilia zotrúvajú v takomto násilníckom vzťahu?

„Dúfala som, že keď som mu porodila vytúženého syna, tak stúpnem v jeho očiach a začne si ma vážiť. Chvíľu aj bolo všetko v poriadku, ale potom znova začala z jeho strany nespokojnosť, nadávky, ponižovanie, proste ma psychicky terorizoval“. Ak tomu správne rozumiem, tak to čo Vás držalo v tomto vzťahu bola viera, že po narodení syna bude lepší? „Áno, lebo prvá bola dcéra, a on bol posadnutý synom, tak som si myslela, že keď mu porodím syna, tak sa automaticky zmení.“

Aký má podľa Vás pocit žena, ktorá musí vypovedať pred vyšetrovateľom policajného zboru o podrobnostiach domáceho násilia, ktoré zažila sama na svojej osobe?

„Nemám s tým skúsenosti, ale viem si predstaviť že to nemôže byť nič príjemné.“

Keby ste mali povedať tri veci, ktoré najviac pomôžu žene, ktorá prežíva domáce násilie, tak ktoré tri veci by to boli?

„Pre ženu, je veľmi dôležité aby dostala pochopenie a pomoc od svojej rodiny a priateľov. Teraz mi narýchlo nepríde na um čo by som tak ešte povedala. Aha napríklad, poradiť tej žene čo má robiť v takejto situácii, nejaké odborné rady jej poskytnúť kam sa môže obrátiť po pomoc, na čo má nárok a tak... Jaj a to dôležité som nepovedala že treba poskytnúť žene prístrešie, kam by sa mohla uchýliť, kým si vyrieši bývanie.“

Aké dôsledky podľa Vás môže domáce násilie zanechať na obeti?

„Všetko to utrpenie sa odzrkadlí najčastejšie na zdravotnom stave...“

Môžete povedať aj príklad akým spôsobom sa môže odzrkadliť?

„Áno, z vlastnej skúsenosti môžem povedať, že ja som dostala žalúdočné vredy z toho stresu, ktorý som zažívala. Okrem toho som bývala často citovo rozrušená, začala som o sebe pochybovať, moje sebavedomie bolo „zahrabané a dobre udupané pod zemou“, strašne som aj schudla, lebo mi nechutilo jesť. Pomaly sa snažím s tým všetkým vysporiadať, ale ide to dosť ťažko.“

Verím že sa Vám to podarí. Ďakujem za Váš čas a ochotu odpovedať na otázky. Prajem Vám všetko dobré, a nebojte sa určite to zvládnete, ste silná mladá žena.

Účastníčka G: Denisa, vek: 42 rokov, stav: rozvedená, vzdelanie: stredné odborné učilište, dĺžka trvania násilného vzťahu: 12 rokov

Keď je niekto obeťou domáceho násillia, tak čo alebo kto mu podľa Vás najviac pomáha zvládať túto situáciu?

„Ja budem vychádzať zo svojich skúseností. Mne najviac pomáhalo keď som sa niekomu vyrozprávala, vyžalovala, najlepšie cez internet na diskusnom fóre.“ *Veľmi ma trápilo, že u rodičov som pochopenie nenašla.“*

Aký je podľa Vás dôvod toho, že ženy, ktoré sú obeťami domáceho násillia zotrúvajú v takomto násilníckom vzťahu?

„Pre mňa bola na prvom mieste rodina, už od malička som bola vychovávaná tak, že rodina musí držať spolu v dobrom aj v zlom. Najmä na dedine sa na rozvod pozerajú krivo. Tak som sa všemožne snažila, aby bola domácnosť tip-top, aby deti boli nakrmené, čisté, poslušné, vyhovela som jeho častokrát nezmyselným požiadavkam a napriek tomu ma stále kritizoval, urážal, a to nie len doma ale aj na verejnosti a keď si vypil čo bolo dosť často, tak som sa pred ním musela schovávať, lebo bol agresívny. Čím viac som sa snažila, tým viac mi ubližoval.“

Čo by ste teda označili za hlavný dôvod zotrúvania v tomto vzťahu?

„Bude to znieť teraz hlúpo, ale asi strach.“ ***Vôbec to neznie hlúpo. Mohli by ste ten strach aj konkretizovať?*** *„Strach z budúcnosti, že kam sa podejem aj s deťmi, že to nebudem zvládať po finančnej stránke, že ma ľudia budú ohovárať keď opustím muža.“*

Aký má podľa Vás pocit žena, ktorá musí vypovedať pred vyšetrovateľom policajného zboru o podrobnostiach domáceho násillia, ktoré zažila sama na svojej osobe?

„Nevypovedala som na polícii, tak neviem presne aký pocit alebo aké pocity môže zažívať.“

Skúste si seba predstaviť na jej mieste, ako by ste sa asi cítili?

„Bola by som asi nervózna, záležalo by od samotného policajta – ako by sa ku mne správal.“

Keby ste mali povedať tri veci, ktoré najviac pomôžu žene, ktorá prežíva domáce násillie, tak ktoré tri veci by to boli?

„V prvom rade aby dostala žena pomoc od príbuzných a nie ako moja mama ktorá povedala, že aby som to nechala tak, keď sa vyspí bude dobre. Myslela tým môjho opitého muža. Veľmi zle som to znášala že ani vlastná matka sa ma nezastane. Ďalšia vec, aby ľudia neodsudzovali ženu keď udá svojho muža, hlavne na dedine je taký názor, že sa má všetko ututlať, a že žena nosí preto sukňu aby mohla pod ňu všetko skryť. Tým sa iba podporuje a stupňuje násillie!“

Ďalšia vec ktorá mne významne pomohla, je porozprávať sa o svojom probléme s niekým, nedržať to v sebe.“

Aké dôsledky podľa Vás môže domáce násilie zanechať na obeti?

„ Povedala by som, že to závisí od toho aké má tá obeť zázemie, akú podporu a pomoc dostáva od svojich najbližších. Ja som veru podporu od našich nemala, a to mi ubližovalo asi najviac, možno ešte viac ako samotné vyčíňanie muža, cítila som sa stratená, že na mne nikomu nezáleží, veľmi ma to bolelo.“

Takže ak má žena dostatočnú podporu od svojej rodiny, tak na nej nezanechá domáce násilie také vážne dôsledky? Správne som pochopila?

„Hej, myslím si že vtedy lepšie znáša celú situáciu, a môže sa skôr od muža oslobodiť.“

Takže keby ste vy mali podporu od vašej rodiny, čo si myslíte, o aké dôsledky by ste boli ušetrená, inak povedané aké dôsledky by sa u Vás neprejavili?

„Myslím, že by som nemala takú veľkú depresiu, neobviňovala by som sa tak veľmi, a nedusila by som to v sebe dlhé roky. Mohla by som skorej začať nový šťastnejší život, ale nemal mi kto otvoriť oči. Až na internete s dievčencami som to čo ma ťažilo dlhé roky dostala zo seba von, už vtedy sa mi ulavilo, keď som o tom písala. A ony mi dali cenné rady, pochopenie, a také nakopnutie aby som už konečne niečo so sebou robila a nie ticho trpela aj s deťmi. Až keď moja mladšia dcéra začala mať vážne zdravotné problémy a zhoršil sa jej aj prospech v škole, vtedy som si uvedomila, že je to všetko kvôli tomu že vyrastá v takom nezdravom prostredí. A ja som tak dlho čakala a nič neurobila preto aby to tak nebolo. Stále sa za to obviňujem, že som to nechala zájsť až tak ďaleko, to všetko by sa nebolo stalo, keby som skorej konala. Vy sa nemáte za čo obviňovať, obviňovať by sa mali tí, čo Vám nepomohli, a muž, ktorý to zapríčinil. Vy si zaslúžite obdiv že ste sa dokázali postaviť celej dedine, rodičom a hlavne mužovi. Som veľmi rada, že som Vás mohla spoznať a ďakujem že ste boli ochotná sa so mnou stretnúť a spolupracovať. Želám Vám aj dcérke veľa zdravia a síl .

